

Virginia Woolf er tilbage – nu på Sorte Hest

Vita og Virginia baserer sig på relationen mellem Virginia Woolf og Vita Sackville-West. Illustration: Teatret ved Sorte Hest.

AF: CARSTEN HANSEN 1. NOVEMBER 2016

Lyt til det fantastiske sprog, iagttag mimikkens små spor, og lad dig, som i de klassiske kunstarter, føle, hvordan forholdet mellem Vita og Virginia bevæger sig frem og tilbage, op og ned. 'Vita og Virginia', der baserer sig på kærlighedsforholdet mellem Virginia Woolf og Vita Sackville-West, spiller på Teatret ved Sorte Hest.

Anmeldelse.

I 75-året for Virginia Woolfs død, har Teatret ved Sorte Hest valgt at genopføre Why Not Theatre Companys forestilling Vita og Virginia i Barry McKennas iscenesættelse, sidst spillet i Danmark i 2011. At se forestillinger i Teatret ved sorte Hest er en totaloplevelse, allerede fra man træder ind ad døren og går gennem cafeområdet. Møbler, musik og billeder, der lagt frem på bordene, er med til at føre publikum med tilbage til den tid, hvor fortællingen om kvinderne Vita Sackville-West (Nathalie Johnston) og Virginia Woolfs (igen spillet af Sue Hansen-Styles) kærlighedshistorie udspiller sig.

Baseret på brevvekslingen de to kvinder imellem fortæller forestillingen først og fremmest om det kontroversielle forhold de to kvinder havde, men lige så meget om en historisk periode i mellemkrigstidens England, hvor klasseskel, spirende frisind og især litteraturens udøvere kommer til live på de to timer, forestillingen varer.

Humørsvingninger i det intime scenerum

Handlingen bevæger sig fra en distanceret brevveksling, flot iscenesat med afstand mellem to stole, der illustrerer, at de to kvinder ikke møder hinanden i starten, til et langsomt opbygget forhold med tiltagende flirten i ord – og i mimik. At vise en handling, der strækker sig over 20 år, kan være vanskeligt, men forestillingen klarer det fint ved at bruge hele teaterrummet og lydclip for at vise bevægelse i tid og rum.

Forestillingens plakater viser en stærk kvinde, der stirrer trodsigt ud på iagttageren, smart klædt i hat og pels, mens en anden kvinde står vagt, lidt undseelig og mangler kontakten ud. Fejlagtigt kunne man tro, at det er Virginia Woolf, der er den stærke kvinde, men de to timer giver et nuanceret indblik i de to kvinders noget turbulente sind, der er årsag til lige dele magtkampe og underkastelse. Der er ikke megen gestik, heldigvis. – Store dele af spillet foregår i de to kvinders ansigter, og det er nemt at følge med i deres humørsvingninger, så tæt man er på aktørerne i teatrets intime scenerum.

Smuk engelsksproget rutsjebanetur

Forestillingen spilles på det mest fantastiske, smukke, men noget litterære engelsk. Det er en fornøjelse bare at høre de to kvinder udtale de poetiske skriftsproglige replikker, men som heteroseksuel mand uden de store evner indenfor engelsk og Woolfs forfatterskab, kan tålmodigheden blive sat på prøve, trods de smukke ord, for hold da op, hvor de taler og taler og taler, de kvinder.

Men betragt forestillingen på linje med opera eller ballet. Lad ikke handlingen, der er diminutiv, styre oplevelsen, men lyt til det fantastiske sprog, iagttag mimikkens små spor, og lad dig, som i netop de klassiske kunstarter, føle, hvordan forholdet mellem Vita og Virginia bevæger sig frem og tilbage, op og ned, som en meget forsigtig rutsjebanetur med tragisk endeligt. Forestillingen efterlader dig med en følelse af at tage noget med hjem, på trods af alle odds.

Forestillingen Vita og Virginia spiller i hverdage kl. 20.00 og lørdage kl. 17.00 til den 19. november på Teatret ved Sorte Hest, Vesterbrogade 150, 1620 København V.